

CENTRALE RAAD VAN BEROEP

KBW 1992/91

UITSPRAAK

M. El H. te Z., eiser,

tegen

het bestuur van de Sociale Verzekeringsbank, gedaagde.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Bij schrijven van 8 mei 1992 - dat in kopie aan deze uitspraak is gehecht - is vanwege gedaagde aan eiser kennis gegeven van de beslissing om hem geen kinderbijslag toe te kennen over het derde en vierde kwartaal van 1991 en het eerste kwartaal van 1992 ten behoeve van zijn zoon H., geboren op 10 april 1975.

Eisers beroep tegen die beslissing is door de Rb. te Arnhem bij uitspraak van 23 sept. 1992 ongegrond verklaard.

Eiser is bij gemachtigde mr. H.W.I. Kurstjens, advocaat te Nijmegen, van die uitspraak in hoger beroep gekomen, hetwelk strekt tot vernietiging van die uitspraak, en die beslissing - althans voorzover betreffende het vierde kwartaal van 1991 en het eerste kwartaal van 1992 - alsmede tot bepaling dat eiser althans over die kwartalen recht heeft op kinderbijslag. Daarbij heeft gemachtigde een inschrijvingsbewijs d.d. 20 nov. 1992, overgelegd van het "Bureau de placement gratuit" te Taza.

Daarop heeft gedaagde commentaar geleverd en zich vervolgens - met instemming van 's raads voorzitter - ter nadere opheldering gewend tot de Caisse Nationale de Sécurité Sociale (CNSS) te Casablanca. Deze heeft gedaagdes vragen uiteindelijk beantwoord bij brief van 29 juni 1993 met als bijlage een gelijksoortig inschrijvingsbewijs d.d. 20 nov. 1992 van het bovenbedoeld Bureau (echter geen kopie van bovenbedoeld inschrijvingsbewijs). Gedaagde heeft daar een commentaar d.d. 12 aug. 1993 aan toegevoegd en voorts nadere vragen van 's raads voorzitter beantwoord bij brief van 10 sept. 1993 (met bijlagen).

Het geding is behandeld ter terechtzitting van de raad van 12 nov. 1993, waar eiser in persoon is verschenen, bijgestaan door mr. Kurstjens, voornoemd, alsmede A. Rahou als medegemachtigde, en waar voor gedaagde is opgetreden C. Westrik, werkzaam bij de Sociale Verzekeringsbank.

II. MOTIVERING

De raad gaat uit van de feiten die door de eerste rechter in de aangevallen uitspraak - onder het hoofd "Feiten" - als vaststaande zijn aangenomen.

Tussen partijen is in geschil of de in de bestreden beslissing vervatte weigering van kinderbijslag over het vierde kwartaal van 1991 en het eerste kwartaal van 1992 in rechte stand kan houden. Evenals de eerste rechter beantwoordt de raad die vraag bevestigend en overweegt daartoe het volgende.

H. volgde ten tijde hier van belang en met name op de peildata 1 okt. 1991 en 1 jan. 1992

geen onderwijs meer en voor hem zouden in beginsel aanspraken kunnen worden ontleend aan het bepaalde in art. 7 lid 1 aanhef en onder e Algemene Kinderbijslagwet (AKW), zoals deze bepaling luidde laatstelijk vóór 1 okt. 1986 en in een geval als het onderhavige van toepassing is gebleven ingevolge art. 150 Wet op de Studiefinanciering (d.d. 24 april 1986, Stb. 1986, 252).

Daarbij rijst echter de vraag of is voldaan aan de in dat artikel vervatte aanvullende wettelijke eis van inschrijving als werkzoekende bij het Gewestelijk Arbeidsbureau (GAB), c.q. een daarmee gelijkgestelde inschrijving bij een dienst voor arbeidsbemiddeling in een land waarmee Nederland een verdrag inzake sociale zekerheid heeft gesloten, dit laatste ingevolge art. 1 lid 1 van de regelen van de staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 17 aug. 1990 (Stcrt. 1990 164), inzake recht op kinderbijslag voor werkloze kinderen in het buitenland.

In eerste instantie heeft eiser betoogd dat H. niet bij het betreffende bureau voor arbeidsbemiddeling kon worden ingeschreven, omdat hij nog niet 18 jaar oud was. Met de eerste rechter acht de raad dit in onvoldoende mate aannemelijk geworden, mede in aanmerking genomen het door gedaagde in eerste aanleg geproduceerde - en door de eerste rechter gereleveerde - bewijs van inschrijving van een 16-jarige bij een bureau de placement gratuit in Nador.

In hoger beroep heeft eiser echter alsnog het - onder I genoemde - bewijs van inschrijving d.d. 20 nov. 1992 bij zodanig bureau (in Taza) overgelegd. In dat bewijs staat vermeld dat H. sinds 20 aug. 1991 ingeschreven staat en dat hij opnieuw werd ingeschreven op 20 nov. 1992. Ter terechtzitting van de raad is komen vast te staan dat dit bewijs van inschrijving d.d. 20 nov. 1992 tot stand is gekomen door de bemoeiing van een broer van H. - die zelf immers sinds aug. 1992 in Nederland verbleef en zich aldaar bij het GAB had doen inschrijven - onder het overleggen van een kopie van het op 13 april 1992 opgemaakte paspoort van H.. De raad acht voorts in voldoende mate aannemelijk geworden dat aanvraag en afgifte van dit eerste inschrijvingsbewijs d.d. 20 nov. 1992 hebben plaatsgevonden met het oog op de onderhavige procedure en dat de werkelijke eerste inschrijving geschiedde op laatstgenoemde datum, maar dat met terugwerkende kracht een eerste inschrijving werd gesteld per 20 aug. 1991.

De raad is echter van oordeel dat het ter beschikking staan voor de arbeidsbemiddeling door genoemd bureau niet met terugwerkende kracht kan worden gecreëerd, aangezien dit strijdig moet worden geacht met het wezen van dit begrip en met de zin van bovenbedoelde wettelijke eis van inschrijving als werkzoekende. Mitsdien is de raad van oordeel dat aan evengenoemde eis niet was voldaan in de kwartalen in dit geding van belang.

Derhalve komt de uitspraak van de eerste rechter - voor zover aangevallen - voor bevestiging in aanmerking en wordt beslist als volgt.

III. BESLISSING

De Centrale Raad van Beroep,

Recht doende:

Bevestigt de uitspraak van 23 sept. 1992, voor zover aangevallen.

17 december 1993